Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

octauam. non idem est esse bonis quod iustis. Sed qm cū dicimur esse abeo qui
uere de nominatiue hoc dmr. certum est ex supradictis quod nobis om
nibus quecumq; sumus. s. idem est esse in eo quod sumus. Qm ona igi
igitur nobis quoq; secm quandam rōnem sicut illis aliam tur om
idem est esse quod bona esse manifestum est qm omnia que vnq; nia su
sumus in eo qd sumus. sumus bona ñ ut ⁊ iusta omnia s; aliqua mus. non
qm non quod sumus bona sumus. sumus ⁊ iusta. Amplius. Os etiā ita.
tendit non omnia esse iusta ex quo sine dubio intelligi potest mpliuſ.
proportionem rationis supdicte non recte collatam qd dicendū onum
videbatur quod sicut omnia que bona sunt qm ipse bonum esse quide
qui ea voluit esse. ita omnia esent iusta quō ipse iustus est qd ea genera
esse voluit. Item pp id ut. s. illa proportio minime recte cōparata le est ius
videatur plat quod cum omnia bona sint ñ tam sunt oia tū vero
iusta ⁊ aut. amplius quod non omnia iusta sunt cum tm spāle. Nec
omia bona sint ostendimus ex hi qd. qd bonū quid apud ethicos spes des
gnale est eo qd omnino aformi denominatione euenit omib; cendit
iustū ut quō iustum esse id ⁊ aliquid est. q bonum esse cū non in oia.
idem sit bonum esse quod iustum spāle est nec ⁊ spes qd ⁊ iecirco
dialecticorū ⁊ rethorū genus diuidit descendit in omnia v. s. alia q
de omnib; que sub ponuntur gnī pdicetur. idcirco omnium dem ius
que s. s. eorū regias alia qd sunt iusta ⁊ una spem boni alias ta. alia
aliud ⁊ eid gnis alia. Omnia ut hae sperū genere sunt bo ꝗ a. aliud ali
Non sum nescius oratores in genus acutos arte quid.
pertos ⁊ inter sophistas diu multumq; exercitatos in suo oia ba
hoc est in cuuli temate gna causae diligenter attende et preri dignita
te ut in dignitate obscur tate qui de plūmis siue in ductionib siue rōcinat
onib; ostendere minus aut obscura paucorū ut exemplorū t enthimematū cōme
moratione transire. In his ut que manifesta sunt omne arguntorū genus
⁊ silendo ostempnere ⁊ ostempnendo silere. Quod ⁊ nobiles philosophi in facul
tatib; suis fecisse noscuntur. In his. n. in quib intelligentia multae q uidi
rōnum oblictus obducit. plib; demonstrationib; questionū partes falsas in
probabant uas afirmabant. In illis ut in quib; questionis pars altera paucis his
q; infirmis nixa rōnib; nutat ad ipsius falsitate ⁊ altius uitate demons
trandā non multū laborant. Si aut ostra dictionib; pars altera nullas omno
uitatis rōnes habe idoq; altera nullis egere uidr. breuiorib uerbis ea qve
de reb; intelligt sine aliq suppone rōnis exponi. ⁊ siqs de hui moi uel
ab eis exigat ut ipse afferat rōnes silendo ostempnunt. Quia tm quidam